

har anført om dette Punkt; jeg skal indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger om et Punkt, om hvilket det forekommer mig, at det ærede Medlem udtalte sig paa en mindre rigtig Maade. Det ærede Medlem vilde gjøre gjældende, at man, naar man vil opgjøre Statskassens Balance og spørge, hvorvidt der er Overskud eller ikke, maa tage Hensyn til de contractmæssige bestemte Afdrag paa Gjælden, idet han formeente, at saadanne contractmæssige Afdrag maatte betragtes som ordinaire Udgifter, men jeg kan ikke negte, at denne Betragtning maade forekommer mig at være ganske mærkbar; den stemmer i ethvert Tilfælde ikke med de Regler, man ellers gjør gjældende i det private Liv. Jeg troer, at man er fuldkommen berettiget til at betragte et Afdrag paa Gjælden som en Fremgang i Formuen; det er en Betragtning maade, som visnok enhver privat Mand gjør gjældende, og det forekommer mig at være høist synderligt, om man skulde gjøre en modsat Anstuelse gjældende i Statshuusholdningen. Det er endog til den Grad anerkendt for den private Deconomies Vedkommende, at naar det gjælder om at udfinde en Mand Nettoindtægt for at ansætte ham til Indkomstskat, tilstedes det ingenlunde, som det ærede Medlem meget vel maa vide, at contractmæssige Afdrag paa Gjælden blive bragte i Regning som Udgift; det er en Bestemmelse, som det ærede Medlem vil finde udtrykkelig udtalt i vore Skattelove. — Heller ikke forekommer det mig, at det ærede Medlems Bemærkning om, at vor gængse Rentefod nu kunde anses for at være c. 5 pCt., er rigtig. Det ærede Medlem anførte til Støtte herfor den store Mængde Bevillinger, som bliver givet til at spare over 4 pCt. af Laan i faste Eiendomme; men for at disse Tal — hvor store de endog ere — skulde have nogen virkelig Betydning, forekommer det mig, at man maatte sammenholde disse Millioner, som laanes ud til høiere Rente end 4 pCt., med Tallet paa de Millioner, som fremdeles ublaanes til 4 pCt.; thi det er aabenbart kun Forholdet mellem, hvad der laanes til 4 pCt. og hvad der laanes til 5 pCt., som kan være det Ledende. Heller ikke forekommer det mig, at man af den Kjendsgjerning, hvis Rigtighed jeg ikke vil bestride, at vore 5 pCt.s

Papirer kun staae ubetydeligt over pari, kan drage den Slutning, at vor gængse Rente er 5 pCt., thi det ærede Medlem vil erindre, at disse 5 pCt.s Papirer lyde paa 1 St. og ikke ere 5 pCt.s Obligationer lydende paa Rigsmonnt, bestemte til at modtage Rente her i Kjøbenhavn, men at dette har en væsentlig Indflydelse paa Værdien af et Papir, hende vi noksom. Jeg behøver kun at gjøre opmærksom paa den ganske overordentlige Forskjel, der er i Prisen paa vore almindelige 4 pCt.s kongelige Obligationer og paa de 4 pCt.s Obligationer i Sterling, som de engelske Entreprenører modtog i Betaling for deres Jernbaneanlæg. — Jeg troer heller ikke, man skal lade sig afstrække fra allerede nu at tage Bestemmelse om Fortsættelsen af Jernbanebygningen i Sjælland ved den Betragtning, som ogsaa er fremkommen, at man neppe til den Tid, da disse Jernbanebygninger skulle paabegyndes, vil være fuldstændig færdig med Jernbanebygningerne i Henhold til Loven af 1861. Den sidste Section af disse Baner, nemlig den fra Randers til Aalborg, skal ifølge Contracten af 18de Marts 1861 være færdig til den 1ste Septbr. 1869, og da det af de Bemærkninger, som trykte ere meddeelte det ærede Thing om Jernbanearbejderne i Sjælland, fremgaaer, at Regjeringens Control med disse ikke nærer nogen Tvivl om, at den contractmæssige Tid vil blive holdt, forekommer det mig besynderligt, at det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgfreds (H. Hage) i Henhold til Dplysninger, hvoraf han troer at være i Besiddelse, men som han ikke har meddeelt Thinget, vil svække denne Udtalelse. Selv om imidlertid Bygningen af den sidste Section ikke skulde være fuldbendt til den 1ste Septbr. 1869, er der ikke saa ringe Tid at løbe paa fra 1ste Septbr. 1869 til 1ste April 1870, i hvilken Banen vil kunne blive fuldbendt, før Udgifterne til de nye Jernbaneanlæg ville begynde at løbe. — Jeg haaber, at det ærede Medlems Bemærkning om, at vi ikke, fordi andre Stater førte en ufornuftig Statshuusholdning, skulde søge at efterligne dem deri, ikke særlig sigtede til Regjeringen, som har forelagt Forslag om betydelige Statsudgifter til Bygningen af Jernbaner, eller til det Fleertal i Thinget, som er gaaet ind derpaa. Jeg troer, at man, istedet-